"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଏବେ ଅନ୍ତିମ ସମୟ ଚାଲିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସଂଗମଯୁଗରେ ତୁମକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ରାଜପଦର ଯୋଗ୍ୟ ହେବାକୁ ପଡିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ପିଲାମାନଙ୍କର କେଉଁ ସଉକ ଥିଲେ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବେ?

ଉତ୍ତର**:-** ଯଦି ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା କରିବାର ସଉକ ଥିବ ତେବେ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ହୋଇପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା କରି ଅନେକଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ତା'ର ପାରିଶ୍ରମିକ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦା ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଏଭଳି ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଯାଅ ଯାହାକି ମା-ବାପା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବା-ମମ୍ମାଙ୍କର ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କର । ଯଦି ବାବା-ମମ୍ମା ବୋଲି କହୁଛ ତେବେ ତାଙ୍କ ଭଳି ହୋଇ ଦେଖାଅ ।

ଗୀତ**:-** ଇସ୍ ପାପ କୀ ଦୁନିଆ ସେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । କେବଳ ମିଠା-ମିଠା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ଏହି କଥା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ପାପର ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟର ଦୁନିଆ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । କାହାକୁ ପତିତ ଦୁନିଆ, କାହାକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ହେ ପତିତ ଦୁନିଆକୁ ପବିତ୍ର କରିଲାବାଲା ଆସ, କିନ୍ତୁ କିଛି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ କହୁଛି ହେ ପତିତ-ପାବନ ... ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନେ ତାଙ୍କୁ ହିଁ ଡାକୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି । ତାହା କେବେ ଏବଂ କିପରି ସ୍ଥାପନ ହେବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ବାବାଙ୍କୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଆଉ କେହି ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ପୁଣି ପତିତ କିପରି ହେଉଛି । ପତିତ ଦୁନିଆ ପୁଣି ପାବନ କିପରି ହେଉଛି । ପତିତ ଦୁନିଆରେ କିଏ ରହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ପାବନ ଦୁନିଆରେ କିଏ ରହୁଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାଣୁଛ । ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ କୁହାଯାଉଛି । ନିଶ୍ଚିତ ପାବନ ଦୁନିଆ ଭାରତରେ ଏକ ମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଭାରତ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଦେଶ ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଏ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣିଥରେ ପାବନ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପତିତ-ପାବନ ବାବା ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛି । ବାବା ଆସୁଛନ୍ତି ନୂଆ ଦୁନିଆର ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ସା । ବାବା ହିଁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଆମେମାନେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖୁଛୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଥିଲ ପୁଣି ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେତେବେଳେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ନା କି ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ । ଭାରତରେ ହିଁ ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା । ପୁଣି ନିଶ୍ଚିତ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ଆସୁଥିବେ । ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ ନେଇ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ବୌଦ୍ଧିମାନଙ୍କର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିଲାବାଲା ହେଉଛନ୍ତି ବୁଦ୍ଧ, ସିଏ ହୋଇ ଗଲେ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପକ । ଏକମାତ୍ର ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ଦ୍□ାରା କେତେ ଢେର ବୌଦ୍ଧି ବାହାରିଲେ । ସେହିଭଳି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଥିଲେ, ଏବେ ଦେଖ କେତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ୍ରିୟାନ ହୋଇଗଲେଣି । ସବୁ ଧର୍ମର ଏହିପରି ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେହିପରି ଯେବେ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଗୁଡିକ ବିଷୟରେ ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଇସ୍‌ଲାମ ଧର୍ମ ଇବ୍ରାହିମ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଆଚ୍ଛା ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଯେଉଁ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ତାହା କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ? ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ଚାଲିଥିଲା ନା । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ କେହି ଜଣେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା, ତାହା ଏବେ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ପତିତ ଦୁନିଆରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ କୋଟି-କୋଟି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ଏତେ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଇସ୍‌ଲାମୀ, ବୌଦ୍ଧି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଆଦି କେହି ନ ଥିଲେ ।

ସେହି ଦେବତା ଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଛି । ତାହା କିପରି ଭଗବାନ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଏକଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଦେବତା ଧର୍ମର ନାମ ହିଁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି, ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ମୁଁ ସେତେବେଳେ ଆସୁଛି ଯେବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ପରିସମାପ୍ତି ହେବ । ଏହି କଥା କେବଳ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଏହି ଭୟଙ୍କର ଲଢେଇ ଦ୍□ାରା ହିଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମାପ୍ତି ହୋଇଥିଲା । ଗୀତାରେ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ବିନାଶ ହୋଇଗଲେ, କେହି ବି ରହିଲେ ନାହିଁ । କେବଳ ୫ ପାଣ୍ଡବ ବଞ୍ଚିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପାହାଡ ଉପରୁ ଖସିପଡ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି କିଛି ହେଉ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ତ ବାବା ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଳୟ ଅଥବା ଜଳମୟ ତ ହେଉନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ଡାକୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ, ଆମମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ହରଣ କରି ସୁଖ ଦିଅ କାହିଁକିନା ଏବେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ଅଟେ । ରାମରାଜ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ରାବଣରାଜ୍ୟ ନା । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବେ ରାମ ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା, ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ବିନାଶ ହୋଇଯାଉଛି । ମୁଁ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଶିଖାଉଛି, ଯେଉଁମାନେ ଶିଖୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜତ୍□ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସେଠାରେ କିଛି ବି ରହିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଯାହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କ୍ରମାନୁସାରେ ତ ରହିଛନ୍ତି ନା । ସେବାଧାରୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ରହିଥାଏ । ନିଶ୍ଚୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରଥମେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମା ଥିଲେ । ଏକଥା ବି ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ । ବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପ୍ରଥମେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ହିଁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ଜ୍ଞାନ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ନା, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହିଁ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସଙ୍ଗମରେ ହିଁ ହେବେ । ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ କଳିଯୁଗରେ, ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ହିଁ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସ୍ଥାପନା ହେବ । ଯେତେବେଳେ ବାଜୋଲୀ ଖେଳ ଖେଳିଥାନ୍ତି ପାଦ ସହିତ ମୁଣ୍ଡକୁ ଲଗାଇଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟ ପୁଣି ତୁମର ଏସବୁ କଥା ମନେ ପଡୁଛି । ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଜରୁରୀ ଅଟେ । ଏଥିରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଯାଇଛି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ୬ ମାସର ସନ୍ତାନ । ୪ ଦିନର ସନ୍ତାନ ଅଟେ । କେହି ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦିନର ସନ୍ତାନ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଜି ହିଁ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛି । ମୁଁ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ହୋଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ଜୀଇଁ ଥାଉ ଥାଉ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଥାନ୍ତି ସେମାନେ କହନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ହିଁ ଅଟେ । ଛୋଟ ପିଲା ତ ଏହି କଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ବଡ଼ମାନଙ୍କ ପାଇଁ । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ଛୋଟ ପିଲାଟିଏ । ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ର ଦ୍□ାରା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ଦିନକୁ ଦିନ ଜ୍ଞାନ ବିସ୍ତାର ଲାଭ କରୁଛି । ଏହି ଚିତ୍ର ଦ୍□ାରା ବୁଝାଇବାର ଯୁକ୍ତି ଡ୍ରାମାର ପ୍ଲାନ ଅନୁସାରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ବାହାରିଛି । ଏଥିରେ କେହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଆରମ୍ଭରୁ କାହିଁକି ବାହାରି ନ ଥିଲା, ଏବେ କାହିଁକି ବାହାରିଛି? ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଯେବେ ବାହାରିବାର ଥିବ ସେବେ ବାହାରିବ । ସ୍କୁଲରେ ପାଠପଢ଼ାର ମଧ୍ୟ କ୍ରମଅନୁସାରେ ଶ୍ରେଣୀ ରହିଥାଏ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ବଡ଼ ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ କରିଯିବେ । ପ୍ରଥମେ କେବଳ ଅଲଫ ବେ (ବାବା ଏବଂ ବର୍ସା) ପଢ଼ାଯାଇଥାଏ ନା । ଏଠାରେ ତ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବା ଦ୍□ାରା ହିଁ ବାବା ସ୍□ର୍ଗର ବାଦଶାହୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ପିତାଙ୍କୁ ପିତା କହିବା ପରେ ନିଶ୍ଚୟ ତୁଟି ନ ଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ବାବା-ବାବା କହି ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ତୁଟିଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଇଏ ତ ବେହଦର ବାବା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ବେହଦର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବେହଦର ବର୍ସା ନେଉଛ, ତେବେ ତାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଆଉ ସବୁ କଥା ଛାଡ଼ି ମୋତେ ଏବଂ ସ୍□ର୍ଗକୁ ମନେ ପକାଅ । ଚଲା-ବୁଲା କରି ଏହି କଥା ମନେ ରହିଲେ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ମୃତି କାହିଁକି ରହୁନାହିଁ । ତୁମର ତ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ରହିଛି - ବାବା ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ହେବି ତେଣୁ ମୋର ଆଉ କାହା ସହିତ ମମତ୍□ ରହିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର ମତରେ ହିଁ ଚାଲିବି । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିଲେ ଭୁଲ୍ ହୋଇ ଚାଲିବ । ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ଖୁସିର ନିଶା ଚଢିବ । ଆତ୍ମାକୁ ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ମିଳିଲେ ଆତ୍ମା କେତେ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଆମକୁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକି ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଆମେ ହରାଇ ଦେଇଛୁ ଏହାକୁ ପୁଣି ଥରେ ବାବା ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ଅସରନ୍ତି ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ନା । ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ବାହାରକୁ ଦେଖାଯାଇଥାଏ ନା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚେହେରାରୁ ଖୁସି ଦେଖାଯାଉଛି ନା । ଯଦିଓ ଅଜ୍ଞାନ କାଳରେ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ବହୁତ ଖୁସିରେ ରହିଥାନ୍ତି ।

ସେମାନେ ବହୁତ ଭଲ କଥାବାର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟିରେ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ପଦ କାହାର ଅଟେ? ଏପରି ଭାବରେ ତ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚ ହେଉଛନ୍ତି ଶିବ ପରମାତ୍ମା ଯାହାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ପିତା ବୋଲି ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଯେବେ ବାବା ଆସିବେ ତେବେ ଆସି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ବୈକୁଣ୍ଠର ରାଜତ୍ତ୍□ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ନା । ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛୁ । ଯଦିଓ ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିଛି ହେଲେ ବି ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଯେଉଁମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟ ରହିଥାଏ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ଖୁସି ରହିଥାଏ ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା କରୁଛୁ । ଏବେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ମତରେ ଚାଲି ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଏହି ପାଠପଢାର କେତେ ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ରାଜ୍ୟପାଳ ଆଦିଙ୍କର ନିଶା ତ ରହିଛି ନା । ବଡ଼-ବଡ଼ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଥାନ୍ତି । ପଦବୀ ବା ଯୋଗ୍ୟତାକୁ ନ ଜାଣି ସେମାନେ କେବେ କାହା ସହିତ ମିଶିବେ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କେବେ କାହା ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରି ନ ଥାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପଦକୁ କେବଳ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମ ଅନୁସାରେ । ଯଦିଓ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ବୋଲାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି କଥା ରହୁନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟୁ । ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗର ବର୍ସା ନେଉଛୁ । ସେମାନେ ନା ବାବାଙ୍କୁ, ନା ବର୍ସାକୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ । ଏହି କଥା ସ୍ମୃତିରେ ରହିଲେ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ମଧ୍ୟ ରହିବ ନା ।

ଯେପରି କନ୍ୟାର ବିବାହ କରାଇଲେ, ତାକୁ ଗୁପ୍ତରେ ଦାନ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ବାକ୍ସ ବନ୍ଦ କରି ଚାବି ହାତରେ ଦେଇଥାନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ବିଶ୍□ ରାଜତ୍ତ୍□ର ଚାବି ହାତରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ନୂଆ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ବିଶ୍□ର ଉଦ୍ଘାଟନ କରୁଛ । ସ୍□ର୍ଗକୁ ବି ତୁମେମାନେ ଯିବ । ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନେ ତ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ଜ୍ଞାନ ନ ଦେଇଛନ୍ତି, କେହି ପବିତ୍ର ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ନାରଦଙ୍କର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ଯଦିଓ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆତ୍ମା ତ ପତିତ ଅଟେ ନା । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପତିତ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବା ନ ମିଳିଛନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମକୁ ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପୋଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକି ତୁମେମାନେ ଯାଇ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ରାଜତ୍□ କରିବ । ଅନ୍ୟ କେହି ରାଜତ୍ତ୍□ ସ୍ଥାପନ କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ନା କାହାକୁ ଜଣାଅଛି । ବାବା ହିଁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ଆସି ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମର ରାଜତ୍ତ୍□ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବାବାଙ୍କୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭଗବାନ ଆସିଥିଲେ । ଗୀତାର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଇଥିଲେ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଥିଲେ । ଗୀତା ହେଉଛି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ଶାସ୍ତ୍ର । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ପୁଣି ଥରେ ଆସି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛି, ସେହିମାନେ ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଯେବେ ସେମାନେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆସି ପୁଣି ଥରେ ବୁଝାଉଛି । ମଝିରେ କେବେ ବି ମୁଁ ଆସୁନାହିଁ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମଝିରେ ଆସିଯିବେ । ସେ ଯେଉଁ ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରିବେ ତାହା ଏହି ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଅଟେ । ମୁଁ ଆସୁଛି ହିଁ ସଙ୍ଗମ ଯୁଗରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଆତ୍ମା ଆସି ପ୍ରବେଶ କରି ନିଜର ଧର୍ମ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ବାବା ତ ରାଜତ୍ତ୍□ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜତ୍ତ୍□ କେବେ ଏବଂ କିଏ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିର ଆଦି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ ସଭାରେ ମଧ୍ୟ ପଚାରିପାରିବ । ଏହି ରହସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । କଳ୍ପ-କଳ୍ପ, ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ଆଉ କେହି ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହି ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ରହିଛି, କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ରୀତିରେ କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁନାହିଁ । କେଉଁ-କେଉଁ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଖରାପ ଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଯାଉଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଖରାପ ଗ୍ରହ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି-ପିଲାମାନେ, ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୁଅ । ଏହି

ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଏବଂ ସିଡ଼ିର ଚିତ୍ର ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ସହଜ । ଏହା ଦ୍□ାରା ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଡ୍ରାମାରେ ବୋଧହୁଏ ବିଳମ୍ବ ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେବାରେ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ମାୟା ବହୁତ ସମରଥ । ମୋର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତୁରନ୍ତ ନାକକୁ, କାନକୁ ଧରି ନେଉଛି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ରାହୁର ଖରାପ ଗ୍ରହ । ଭାରତରେ ସ୍□ତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଏହି ସମୟରେ ବିକାର ରୂପୀ ରାହୁର ଖରାପ ଗ୍ରହ ପଡ଼ିଛି । ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ସିଦ୍ଧ କରି ପାରିବ ଯେ ଏହି ଭାରତ ପବିତ୍ର ହୀରା ପରି ଥିଲା । ଏବେ ବିକାରୀ କଉଡ଼ି ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଯାଇଛି, ପୁଣି ହୀରା ପରି ହେବ । ଭାରତର ହିଁ ସମସ୍ତ କାହାଣୀ ଅଟେ । ବାବା ଆସି ହୀରାତୁଲ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ବି କେତେ ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଦେହ-ଅଭିମାନର ତ ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବାର ବହୁତ ସଉକ ରହିବା ଦରକାର । ସେବା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ରହିଛି ନା । ଅନେକଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେଉଥିବାରୁ ତା ର ଫଳ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମିଳିଥାଏ, କେହି ପୁଣି ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବା ନିଷ୍ଠାର ସହିତ କରିଥାନ୍ତି । ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର ଯେ ମୋତେ ଅଲରାଉଣ୍ଡର ହେବାକୁ ହେବ । ବାବା ମୁଁ ସେବାରେ ହାଜିର ଅଛି । ଭଲ-ଭଲ ସନ୍ତାନମାନେ ଆତ୍ମିକ ସେବାଧାରୀମାନେ, ନିଜ ହାତରେ ରୋଷେଇ କରିଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏତେ ହୋସିଆର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଫଳରେ ସିଂହାସନର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ଘର ସମ୍ଭାଳିଲା ବାଲା ମାତାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ମାତାମାନଙ୍କୁ, କୁମାରୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ସେବା ପାଇଁ ଆଗେଇ ଆସିବା ଉଚିତ୍ । ମମ୍ମାଙ୍କ ଭଳି ସେବା କରି ଦେଖାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାବାଙ୍କର ନାମ ପ୍ରଖ୍ୟାତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାକି କେବଳ ମମ୍ମା ମମ୍ମା କରିଲେ ଫାଇଦା କ'ଣ? ତାଙ୍କ ଭଳି ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆଚ୍ଛା!—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଦେହ-ଅଭିମାନ ରୂପକ ଗ୍ରହ ହିଁ ସେବାରେ ବିଘ୍ନ ରୂପ ହେଉଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯେତେ ଦୂର ସମ୍ଭବ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ନିଜର ପାଠପଢ଼ାର ଏବଂ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ପଦବୀର ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଖୁସି ବା ନିଶାରେ ରହିବାର ଅଛି, ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାର ଅଛି । କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଭୁଲ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ:- ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟାୟାମ ଏବଂ ସ୍□-ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦ୍□ାରା ମହାନତା ଅର୍ଥାତ୍ ସୁକ୍ଷ୍ମତାର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ଫରିସ୍ତା ଭବ ।

ବୁଦ୍ଧିର ସୂକ୍ଷ୍ମ ବା ହାଲୁକା ପଣିଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍□ ଅଟେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମହୀନତା ହିଁ ମହାନତା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରତିଦିନ ଅମୃତବେଳାରେ ଅଶରୀରୀ ହେବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଅପଥ୍ୟ ଭୋଜନକୁ ବର୍ଜନ କରିବା ଦରକାର କିନ୍ତୁ ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଅପଥ୍ୟ ଭୋଜନ ନ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଉପରେ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ରହିବା ଦରକାର । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି ସଂକଳ୍ପ ରୂପକ ଭୋଜନ ସ୍□ୀକାର କରିବା ଦରକାର, କେବଳ ସେହି ସଂକଳ୍ପ ହିଁ କର । ବ୍ୟର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ଅତିରିକ୍ତ ଭୋଜନ କର ନାହିଁ, ତେବେ ଯାଇ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଫରିସ୍ତା ସ୍□ରୂପ ହେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ମହାନ ଆତ୍ମା ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତି ପାଦରେ ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ପରୋପକାରର ଭାବନାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅପକାରୀର ମଧ୍ୟ ଉପକାର କର ।

ବିଶେଷ ଭାବରେ ନିଜର ମନର ଶକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା, ବାଣୀର ଶକ୍ତି ଦ୍□ାରା, ନିଜର ସଂଗର ରଂଗ ଦ୍□ାରା, ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ନେହ ଦ୍□ାରା, ଖୁସି ରୂପକ ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍□ାରା ଅଖଣ୍ଡ ଦାନ କରି ଚାଲିବା ହିଁ ପରର ଉପକାର କରିବା । ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ଖୁସି ରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିରେ ଭରପୂର ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ, ଏହିଭଳି ଅଖଣ୍ଡ ଦାନୀ ହୁଅ ।